

opusdei.org

"Krótki jest czas, w którym możemy kochać"

Dziecko Boże nie boi się ani życia, ani śmierci, gdyż fundamentem jego życia duchowego jest poczucie synostwa Bożego: Bóg jest moim Ojcem – myśli – i jest Sprawcą wszelkiego dobra, jest samą Dobrocią. – Lecz czy ty i ja postępujemy naprawdę jak dzieci Boże? (Kuźnia, 987)

24 sierpnia

Krótkość ziemskiego
pielgrzymowania winna nas,
chrześcijan, mobilizować do lepszego
wykorzystania czasu, a w żadnym
razie nie powinno skłaniać nas do
lęku przed naszym Panem, a tym
bardziej nie do spoglądania na
śmierć jak na straszliwy koniec.
Dzięki bowiem łasce i miłosierdziu
Bożemu możemy powiedzieć — jak
to już często mniej lub bardziej
poetycko powiedziano — że każdy
rok, który się kończy, przybliża nas
do nieba, naszej ostatecznej
Ojczyzny.

Kiedy o tym myślę, bardzo dobrze
rozumiem napomnienie świętego
Pawła z listu do Koryntian: *tempus
breve est!* Jakże krótko trwa nasza
droga na ziemi! Dla prawdziwego
chrześcijanina słowa te stanowią
wyrzut, że tak często brak mu
wielkoduszności, ale są też
ustawicznym wezwaniem do
wierności. Tak, rzeczywiście krótki

jest czas, w którym możemy kochać, dawać siebie, pokutować. Dlatego byłoby rzeczą niewłaściwą, gdybyśmy ten czas marnotrawili i tak wielki skarb nieodpowiedzialnie wrzucali w błoto. Nie możemy zmarnować tego momentu historii świata, który Bóg powierza każdemu z nas.

Nadejdzie ów dzień, który będzie naszym dniem ostatnim. Nie lękamy się go. Ufając mocno w łaskę Bożą, jesteśmy gotowi w każdej chwili wyjść na spotkanie z Panem, niosąc zapalone lampy, z gotowością oddania się, odwagą i miłością, okazywaną w najdrobniejszych rzeczach. Oczekuje nas przecież wielkie święto w Niebie. (Przyjaciele Boga, 39-40)

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/krotki-jest-czas-w-ktorym-mozemy-kochac/> (26-03-2025)